

Стежина (скорочено)

Андрій Малишко

Чому, сказати, й сам не знаю.

Живе у серці стільки літ

Ота стежина в нашім краю

Одним одна біля воріт.

Приспів:

Де ти, моя стежино,

Де ти, моя єдина?

Ота стежина в ріднім краї —

Одним одна коло воріт?

На вечоровім виднокрузі,

Де обрій землю обніма,

Нема кінця їй в темнім лузі —

Та й повороту теж нема.

Кудись пішла, не повертає.

Хоч біля серця стеле цвіт,

Ота стежина в нашім краю

Одним одна біля воріт.

Дощами мита-перемита.

Снігами вметена у даль.

Між круглих соняхів у літі

Мій ревний біль, мій ревний жаль.

Приспів.

Моя надієчко, я знаю:

Мій крик життя на цілий світ —

Ота стежина в нашім краї

Одним одна коло воріт.

Приспів.

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Вилітають із гнізда пташенята, виростають діти і йдуть із рідної хати в доросле життя. Але перші враження дитинства, перша любов залишаються з людиною завжди. Як і стежина, що веде до рідного дому. Давно, мабуть, не був ліричний герой поезії "Стежина" вдома, може, й стежина та вже заросла травою. Тому в серці біль і жаль за тим, що вже не повернеться. Не повернеться молодість батьків, не повернеться і його власна юність. Єдина надія, що в будь-який момент, коли людина прийде додому, стежина з радістю приведе її до рідної оселі, до рідних людей. Вірш А. Малишка став красивою задушевною піснею.